

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 10C/340/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1713218222
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Hojer Belašičová
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2018:1713218222.19

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok v konaní pred sudcom JUDr. Miroslavou Belašičovou v právnej veci žalobkyne: W. J., narodená 13.08.1975, bytom: Chorvátska 67, Slovenský Grob, zastúpená Advokátskou kanceláriou Prachová & Partners, s. r. o., so sídlom Miletičova 21, Bratislava, IČO: 50 491 300 proti žalovanému: L. J., narodený 27.01.1977, bytom Chorvátska 67, Slovenský Grob, zastúpený JUDr. Vojtechom Kubalom, advokátom so sídlom Vajnorská 8/A, Bratislava, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patrí:

A. nehnuteľnosť zapísaná na Okresnom úrade v Pezinku, katastrálny odbor, na LV č. 2333 pre katastrálne územie Slovenský Grob, obec Slovenský Grob, okres Pezinok, ako rodinný dom súpisné číslo XXX postavený na parcele registra "C" č. XXX/XX P. hodnote 130.000 eur;

B. hnutelné veci v celkovej hodnote 1.215 eur, a to nasledovné zariadenie rodinného domu súpisné číslo XXX zapísanom na LV č. XXXX katastrálne územie Slovenský Grob: vstavaná elektrická rúra Gorenje v hodnote 80 eur, elektrická sklokeramická varná doska v hodnote 50 eur, vstavaná chladnička a mraznička Gorenje v hodnote 200 eur, mikrovlnná rúra v hodnote 5 eur, drevený stôl + šesť stoličiek v hodnote 250 eur, stolík pod TV v hodnote 50 eur, konferenčný stolík v obývačke v hodnote 30 eur, drevená manželská posteľ s matracmi v hodnote 300 eur, písací stôl v hodnote 50 eur, posteľ s matracom + výsuvný matrac v hodnote 200 eur;

C. finančné prostriedky vo výške 1.336,97 eur z konta stavebného sporenia č. 0240649 5 03 vzniknutého na základe zmluvy zo dňa 29.9.2008 s cieľovou sumou 4.980 eur;

D. úver poskytnutý Štátnym fondom rozvoja bývania na základe zmluvy o poskytnutí podpory č. 107/342/1998 zo dňa 1.10.1998 vo výške 9.580,11 eur.

II. Súd bezpodielové spoluvlastníctvo manželov vyporiadava tak, že:

Do výlučného vlastníctva žalovaného prikazuje nehnuteľnosť zapísanú na Okresnom úrade v Pezinku, katastrálny odbor, na LV č. 2333, pre katastrálne územie Slovenský Grob, obec Slovenský Grob, okres Pezinok, ako rodinný dom súpisné číslo 713 postavený na parcele registra "C" č. XXX/XX.

Do výlučného vlastníctva žalovaného prikazuje nasledovné hnutelné veci tvoriace zariadenie rodinného domu špecifikovaného v bode A výroku I: vstavaná elektrická rúra Gorenje, elektrická sklokeramická varná doska, vstavaná chladnička a mraznička Gorenje, mikrovlnná rúra v hodnote, drevený stôl + šesť stoličiek, stolík pod TV, konferenčný stolík v obývačke, drevená manželská posteľ s matracmi, písací stôl, posteľ s matracom + výsuvný matrac.

Žalovanému prikazuje splácať zostatok úveru poskytnutého Štátnym fondom rozvoja bývania na základe zmluvy o poskytnutí podpory č. 107/342/1998 uzavretej dňa 1.10.1998.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni titulom vyrovnania podielu sumu vo výške 61.485,93 eur, a to do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 28 %.

IV. Súd štátu náhradu trov konania nepriznáva.

V. Súd o povinnosti strán zaplatiť súdny poplatok rozhodne samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu súdu dňa 20.12.2013 sa žalobkyňa domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej aj „BSM“) strán zaniknutého rozsudkom Okresného súdu Pezinok č.k. 4C/183/2009-365 zo dňa 12.10.2012 tak, aby súd rozhodol, že žalovaný je povinný vyplatiť žalobkyni polovicu hodnoty ich spoločného majetku v sume určenej súdom z titulu vyrovnania majetkových podielov a zároveň, aby súd prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v katastrálnom území Slovenský Grob, v obci Slovenský Grob, okres Pezinok, zapísanú na LV č. 2333, postavenú na parc. č. 551/71 pod súp. č. 713, druh stavby: rodinný dom (ďalej aj ako „rodinný dom“) a hnuťelný majetok pozostávajúci zo spoločného zariadenia rodinného domu, ktorý tvoria: drevená kuchynská linka - I kus v hodnote 1.000 eur; vstavaná elektrická rúra značky Gorenje - I kus v hodnote 250 eur; elektrická sklo keramická varná doska - I kus v hodnote 150 eur; vstavaná chladnička a mraznička zn. Gorenje - I kus v hodnote 650 eur; mikrovlnná rúra - I kus v hodnote 50 eur; veľký drevený stôl a 6 drevených stoličiek - I kus + 6 kusov spolu v hodnote 700 eur; práčka značky Whirpool - I kus spolu v hodnote 500 eur; televízor LCD značky Samsung - I kus spolu v hodnote 550 eur; obývací kožená sedačka 3+1+1 spolu v hodnote 1.700 eur; stolík pod televíziu - I kus spolu v hodnote 200 eur; konferenčný stolík v obývačke - I kus spolu v hodnote 100 eur; interiérové masívne dvere dubové so zárubňami - 4 kusy po 570 eur spolu v hodnote 2.280 eur; interiérové masívne dvere dubové so sklom - 3 kusy po 500 eur spolu v hodnote 1.500 eur; schodisko drevené - I kus spolu v hodnote 1.500 eur; zásuvné dvere deliace chodby (masívne drevené presklené) - I kus spolu v hodnote 600 eur; drevená manželská posteľ s dvoma matracmi - I kus + 2 kusy matracov spolu v hodnote 1.100 eur; šatníková stena so zrkadlami - I kus spolu v hodnote 800 eur; vstavaná skriňa na mieru so zrkadlami v prvej detskej izbe - I kus spolu v hodnote 1.500 eur; na mieru vyrobený písací stôl - I kus spolu v hodnote 300 eur; posteľ s matracom a zabudovaným výsuvným matracom - I kus spolu v hodnote 320 eur; vstavaná skriňa vyrobená na mieru so zrkadlami v druhej detskej izbe - I kus spolu v hodnote 1.500 eur; posteľ s matracom a zabudovaným výsuvným matracom - I kus spolu v hodnote 320 eur; osobné motorové vozidlo značky Alfa Romeo 156, evidenčné číslo PK 546 BN predané dňa 04.12.2008 za cenu 2.500 eur; viacúčelová štvorkolka značky Kawasaki KVF 750i, evidenčné číslo PK 147 AD predaná dňa 28.01.2011 za cenu 5.000 eur. Žalobkyňa sa ďalej domáhala, aby súd zaviazal žalovaného splácaním dosiaľ nesplatenej časti úveru Štátnemu fondu rozvoja bývania.

2. Žalobkyňa svoj návrh ako vyporiadať BSM odôvodnila tým, že žalovaný v predmetnom rodinnom dome býva ako aj užíva vymenované hnuťelné veci, má za to, že žalovaný by takto nadobudol do výlučného vlastníctva nehnuteľné a hnuťelné veci spolu v hodnote približne 86.635 eur. Žalobkyňa za účelom ustálenia masy BSM súdu predložila oznámenie Štátneho fondu rozvoja bývania zo dňa 6.12.2013 o zostatku úveru č. 107/342/1998 zo dňa 06.12.2013 a listy vlastníctva vzťahujúce sa k rodinnému domu.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 12.03.2014 doručenom súdu dňa 14.03.2014 uviedol, že návrh žalobkyne nie je postavený na reálnych základoch a poukázal na skutočnosť, že z jej viny bolo na rodinnom dome zriadené exekučné záložné právo. Namietal spôsob určenia hodnoty hnuťelných vecí zo strany žalobkyne, pretože tieto mali byť určené k momentu vyporiadania BSM, taktiež uviedol, že kuchynská linka a interiérové masívne dvere sú stavebnou súčasťou rodinného domu. Ďalej poukázal na skutočnosť, že auto a štvorkolka boli predané v roku 2008 a 2011 a získané peniaze boli použité spoločne na domácu spotrebu. Žalobkyňa sa mala v roku 2009 z dôvodu pretrvávajúcich nezhôd odsťahovať zo spoločnej domácnosti do 2 - izbového bytu v Pezinku, pričom náklady uhradili jeho rodičia, po nútenom odchode z tohto bytu si mala bez ich súhlasu vziať aj časť zariadenia. Rodina žalovaného spočiatku uvažovala tak, že v prípade rozvodu tento byt prevedú do vlastníctva žalobkyne za účelom vyrovnania, avšak nakoniec sa pre nezhody rozhodli tento byt ako prebytočný predať. Inak sa žalovaný stotožnil s tvrdením žalobkyne, že rodinný dom patrí do masy BSM pričom na jeho stavbu si zobrali spoločný úver zo Štátneho fondu rozvoja bývania.

4. Žalovaný k vyjadreniu priložil aj znalecký posudok č. 92/2009 zo dňa 31.10.2009 vypracovaný Ing. Pavlom Satinom, podľa ktorého všeobecná hodnota rodinného domu predstavuje sumu 75.999,79 eur a teda žalobkyňa by objektívne mohla v rámci vyporiadania dostať cca. 38.000 eur, avšak žalovaný takou sumou nedisponuje a okrem toho je rodinný dom z dôvodu jeho lokalizácie nepredajný. Svoje podanie doplnil dňa 3.4.2014, naďalej namietal hodnotu ale i rozsah BSM čo do hnuťelných vecí, dôvodil, že

niektoré hnutelné veci si žalobkyňa odniesla z domu a nezahrnula ich do svojho výpočtu. Rodinný dom postavili spoločne počas manželstva v čase, keď nemali žiadne spoločné úspory a ich príjmy im len ťažko stačili na pokrytie bežných výdavkov, a to s pomocou rodičov žalovaného, ktorí mu okrem stavebného pozemku darovali v priebehu výstavby cca 50.000 eur, čo v rámci vyporiadania požaduje na úhradu. Zvyšnú časť výstavby rodinného domu strany financovali na základe úveru od Štátneho fondu rozvoja bývania vo výške 16.569 eur, ktorý po rozvoze spláca žalovaný. Vzhľadom k uvedenému žalovaný súhlasí, že dom s existujúcim zariadením v čase rozvodu vezme do svojho výlučného vlastníctva po odpočítaní hodnoty jeho osobných prostriedkov vložených do výstavby rodinného domu a taktiež súhlasí s tým, že prevezme pasívum viazané na bezpodielovom spoluvlastníctve manželov v hodnote ku dňu rozvodu so započítaním do hodnoty prevzatého majetku.

5. Žalovaný svoje podanie doplnil dňa 24.10.2014 predložením dokumentácie ktorá má preukazovať, že na stavbu rodinného domu vynaložil vlastné finančné prostriedky (dar od otca) vo výške 51.815,70 eur - fotokópie bankových výberov, faktúry a dodacie listy. Zvyšné náklady na stavbu rodinného domu mali uhradiť spolu so žalobkyňou zo stavebného úveru (7.302,60 eur), príspevku zo Štátneho fondu rozvoja bývania (16.597 eur) ako úveru a nenávratného príspevku (4.979 eur) - Zmluva o medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 22.03.1999, Zmluva o poskytnutí podpory vo forme úveru a nenávratného príspevku zo dňa 01.10.1998.

6. Na pojednávaní súdu konanom dňa 19.11.2014 žalobkyňa uviedla, že počas manželstva so žalovaným mala vedomosť, že rodinný dom stavali oni dvaja ako manželia na základe finančných prostriedkov poskytnutých z úveru zo Stavebnej sporiteľne a Štátneho fondu rozvoja bývania, pričom tento sa staval aj za pomoci známych žalovaného, keď títo pracovali alebo dodali materiál za nižšie ceny. Nevedela o tom, že by rodičia žalovanému darovali nejaké peniaze, podľa jej vedomostí rodičia žalovanému darovali len pozemok, na ktorom stojí rodinný dom. Na konci roku 2012 si vzali rodičia žalovaného úver na kúpu bytu v Pezinku, ktorý mal byť po rozvoze manželstva prepísaný na ňu, k tomuto však nedošlo, z bytu bola vyštvaná, nechceli jej dať nájomnú zmluvu. Žalovaný k stavbe rodinného domu uviedol, že z financií poskytnutých prostredníctvom úverov a nenávratného príspevku sa mohla zaplatiť tak 1 stavby, ďalšie financovanie prebiehalo tak, že žalovanému dával peniaze jeho otec v hotovosti podľa aktuálnej potreby, tieto mal vyberať zo svojho účtu. Pri tomto mala byť prítomná matka, sestra alebo brat. Takýmto spôsobom chceli rodičia vysporiadať jeho a jeho súrodencov, ktorým zabezpečili tiež vlastné bývanie. Na otázku, v ktorom roku sa stavala kancelária podnikateľa Vladimíra Dundu (otca žalovaného) žalobca uviedol, že toto nevie, ale kancelária je súčasťou rodinného domu, z ktorého priestorov bola vytvorená. Byt v Pezinku kúpili jeho rodičia z dôvodu, aby mohli žiť so žalobkyňou oddelene do rozvodu manželstva, resp. do vyporiadania BSM, najprv tam býval on, potom žalobkyňa, rodičia chceli aby platila náklady na byt z dôvodu, že sa jej skončila materská, nikto jej tento byt však nesľuboval do vlastníctva.

7. Na predmetnom pojednávaní bola vypočutá matka žalovaného, ktorá uviedla, že výstavbu rodinného domu financovala aj ona s manželom, ktorý podľa potreby svojmu synovi poskytol finančné prostriedky, resp. sám uhradil niektoré náklady súvisiace s výstavbou, čoho bola veľakrát osobne svedkom, takto mali dať synovi dobrých 66.387,84 eur. Konkrétne výbery mal otec žalovaného prejednať aj s dcérou, ktorá bola účtovníčkou v ich firme. Byt v Pezinku kupovali preto, aby dostali žalobkyňu z domu, aby bol pokoj do rozvodu a „keď sa rozvedú a majetkovo vyrovnajú, tak sa to potom bude riešiť“.

8. Na pojednávaní konanom dňa 20.02.2015 vypovedala sestra žalovaného - pani Mária Macáková, narodená 11.9.1970, ktorá uviedla, že rodičia sa rozhodli žalovanému darovať pozemok, taktiež vie o tom, že si žalovaný na stavbu rodinného domu bral úvery a nenávratnú pôžičku. Inak sa výstavba rodinného domu vo zvyšku platila z peňazí rodičov, rodičia mu dali na výstavbu okolo 50.000 eur a vie to z toho dôvodu, že viedla v otcovej firme účtovníctvo a preto vždy keď šiel otec vybrať peniaze do banky, odovzdal jej doklad o výbere peňazí. Prakticky vždy bola prítomná pri výbere peňazí, v rokoch 1997-1999 otcovi viedla účtovníctvo, pričom peniaze z banky (ako odpovedala na otázku žalovaného) sa vyberali aj na iné účely, nie vždy len pre odporcu, nákupný materiál na podnikateľskú činnosť sa nakupoval na hotovosť alebo faktúru. Ďalej uviedla, že podľa jej vedomostí žalovaný v čase začatia výstavby rodinného domu bol čerstvo po skončení vojenskej služby, obe strany sporu boli nezamestnané, do manželstva si ani jedna z nich nepriniesla žiadne peniaze, žalobkyňa bola potom zamestnaná u rôznych zamestnávateľov a žalovaný začal pracovať v roku 1994 v otcovej firme. Svedkyňa uviedla, že keď s manželom v roku 2000 kupovala rodičovský dom za kúpnu cenu 33.193,92 eur (na čo si zobrala úver),

previedla peniaze na otcov účet a z tejto sumy sa určite niečo použilo aj na dokončenie domu, vie totiž, že strany nemali peniaze na fasádu rodinného domu.

9. Na tom istom pojednávaní vypovedal i svedok P. J., narodený XX.X.XXXX (brat žalovaného), podľa jeho svedeckej výpovede sa mali rodičia rozhodnúť, že žalovanému dajú pozemok a že mu budú financovať výstavbu domu, nevie o tom, že by strany dali na výstavbu rodinného domu vlastné peniaze okrem peňazí zo Štátneho fondu rozvoja bývania. Veľakrát sa zúčastnil toho, keď otec vyberal peniaze z účtu a šiel sa kúpiť materiál, majstrov pritom niekedy vyplácal aj priamo otec. Na otázku žalovaného, ako často chodil do rodičovského domu počas výstavby tento odpovedal, že každý deň, majú tam firmu, v ktorej pracuje, v podstate majú všetko na jednom mieste.

10. Žalobkyňa súdu dňa 6.5.2015 doručila čestné prehlásenie jej matky (i s overeným podpisom) zo dňa 4.5.2015, ktorá sa podľa jej vyhlásenia nemohla zúčastniť pojednávania ako svedok zo zdravotných dôvodov. Matka žalobkyne v tomto uviedla, že v čase výstavby rodinného domu sa snažila spolu so svojim manželom dcére pomáhať aspoň prispievaním na stravu a bežné potreby, pretože žalobkyňa vždy odovzdávala celé výplaty žalovanému na materiál, ktorý práve potrebovali na stavbe. V čase keď bol žalovaný na civilnej vojenskej službe tak nie je pravdou, že by bol bez príjmu, zarábala si v ich firme, robieval na čierno aj fušky, koľkokrát sa dal z tohto dôvodu vypísať aj u lekára. Vo vyhlásení poukázala na skutočnosť, že ak by rodičia žalovaného financovali výstavbu rodinného domu, tak by v lete 1998 nebol žalovaný donútený ju a jej manžela požiadať, aby mu v Rakúsku vybavili brigády, aby mohol pokračovať v stavbe domu. Z týchto brigád v Rakúsku, počas ktorých žalovaný býval a stravoval sa u rodičov žalobkyne, si zarobil skoro 2.489,54 eur. Ďalej namietala tvrdenie žalovaného, že okná na dome mu zaplatil jeho otec, pretože tieto uhradil jej manžel, ktorý po telefonáte žalovaného finančné prostriedky v sume 2.987,45 eur osobne priviezol žalobkyňi.

11. Na pojednávaní súdu konanom dňa 29.05.2015 vypovedala svedkyňa Z. S.Á., narodená X.X.XXXX, bývalá manželka brata žalovaného P. J. ktorá uviedla, že nemá vedomosť o žiadnom finančnom dare, ktorý by dostal žalovaný od svojich rodičov, výstavba sa mala podľa jej vedomostí financovať z finančných prostriedkov poskytnutých Štátnym fondom rozvoja bývania a z prostriedkov stavebného sporenia, obe strany sporu pritom v čase výstavby rodinného domu pracovali. Má vedomosť aj o pomoci zo strany matky žalobkyne, pomocou zo strany rodičov žalovaného malo byť to, že strany (manželia) mohli u nich bývať a stravovať sa. Na otázku, či svedkyňa vie o tom, že žalovaný pracoval počas vojenskej služby táto uviedla že áno, že počas tohto obdobia mal umožnené pracovať v rodinnej firme, táto mala byť pritom v toku 1997 - 1999 okolo 10 zamestnancov a títo dostávali mzdy na základe pracovnej zmluvy a aj nejaké peniaze navyše. Na otázku, či v rokoch 1997-1999 v rodine žalovaného prebiehala aj iná stavebná činnosť svedkyňa uviedla, že áno, stále na rodičovskom dome prebiehali nejaké stavebné práce, dostávala sa tam kancelária, garáž, robila sa strecha, podlahy, kuchyňa sa vymieňala, táto činnosť mala prebiehať od roku 1995 až do roku 2004. Manželstvo s bratom žalovaného uzatvorila v roku 1999, rozviedli sa v roku 2004.

12. Na pojednávaní súdu konanom dňa 25.09.2015 žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že počas celej výstavby rodinného domu pracovala a teda i prispievala na výstavbu, na dôkaz čoho súdu predložila pracovnú zmluvu.

13. Svojím podaním zo dňa 27.01.2016 doručeným súdu dňa 01.02.2016 žalovaný uviedol, že manželstvo na rozdiel od tvrdení žalobkyne bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Pezinok, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.11.2012, pričom podľa tvrdení žalovaného k tomuto dňu bol zostatok na konte stavebného sporenia vo výške 1.336,97 eur (čo preukázal priložením potvrdenia Prvej stavebnej sporiteľne, a. s.), pričom iné konto k tomuto dátumu neexistovalo. Ďalej má žalovaný za to, že hodnota zariadenia rodinného domu nadobudnutého v roku 1999 je len zlomkom cien, ktoré uvádza žalobkyňa. Podľa žalovaného je hodnota jednotlivých huteľných vecí nasledovná: drevená kuchynská linka (ak nie je súčasťou domu) v hodnote 400 eur; vstavaná rúra Gorenje (v hodnote 20 eur), varná doska (v hodnote 20 eur), chladnička (v hodnote 20 eur), mikrovlnná rúra (v hodnote 1 euro) sú súčasťou domu, alebo linky a hodnota je zohľadnená v linke; drevený stôl v hodnote 300 eur; práčka Whirpool neexistuje; televízor LCD v hodnote 0 eur; kožená sedačka neexistuje; stolík pod TV v hodnote 1 euro; konferenčný stolík v hodnote 1 euro; interiérové dvere, zásuvné dvere a schodisko sú nedeliteľná súčasť domu; drevená manželská posteľ v hodnote 100 eur; vstavaná šatníková stena je súčasťou domu; písací stôl v hodnote 30 eur; posteľ s matracom v hodnote 30 eur; motorové vozidlo Alfa Romeo bolo

predané počas manželstva v roku 2008, motocykel Kawasaki bol predaný počas manželstva v roku 2012. Žalovaný ďalej vo vyjadrení poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa si zo spoločného rodinného domu pred odsťahovaním vzala kompletne zariadenie kuchyne v hodnote cca. 1.000 eur a počítač s monitorom v hodnote cca. 500 eur.

14. Na pojednávaní konanom dňa 22.06.2016 strany ustálili rozsah a hodnotu BSM v časti huteľných vecí s tým, že tieto prevezme žalovaný. Súpis huteľných vecí je pritom nasledovný: vstavaná elektrická rúra Gorenje v hodnote 80 eur, elektrická sklokeramická varná doska v hodnote 50 eur, vstavaná chladnička a mraznička Gorenje v hodnote 200 eur, mikrovlnná rúra v hodnote 5 eur, drevený stôl + šesť stoličiek v hodnote 250 eur, stolík pod TV v hodnote 50 eur, konferenčný stolík v obývačke v hodnote 30 eur, drevená manželská posteľ s matracmi v hodnote 300 eur, písací stôl v hodnote 50 eur, posteľ s matracom + výsuvný matrac v hodnote 200 eur. Celková hodnota predmetných vecí predstavuje sumu 1.215 eur. Obe strany pritom zhodne požiadali o nariadenie znaleckého dokazovania za účelom určenia hodnoty rodinného domu.

15. Súd uznesením č.k. 10C/340/2013 - 332 zo dňa 7.10.2016 nariadil znalecké dokazovanie, znalecký posudok č. 47/2016 zo dňa 29.3.2017 vypracovala znalkyňa Mgr. Natália Uherčíková a všeobecnú hodnotu rodinného domu stanovila na sumu 130.000 eur. Na základe námietok žalovaného znalkyňa doručila súdu odborné vyjadrenie č. 53/2017 zo dňa 16.6.2017 v ktorom zotrvala na záveroch znaleckého posudku pričom uviedla, že všeobecná hodnota rodinného domu platí v prípade, že pri vyporiadaní BSM bude žalovaný vyplácať žalobkyňu pričom takýto záver vyslovila z dôvodu, že pozemok zastavaný rodinným domom vlastní žalovaný. Žalovaný na pojednávaní konanom dňa 28.8.2017 ďalej namietal výsledky znaleckého dokazovania a žiadal o doplnenie o všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti bez ohľadu na to, ako bude o nej rozhodnuté.

16. Na predmetnom pojednávaní žalobkyňa uviedla, že má za to, že darovanie finančných prostriedkov žalovanému prezentované v tomto konaní zostalo nepreukázané a túto argumentáciu označila za účelovú. Žalovaný poukázal na pasíva patriace do masy BSM, ktoré boli uzatvorené ku dňu rozvodu a momentálne činia sumu cca. 6.000 eur, ktoré žiada zohľadniť, pretože tieto záväzky na seba v plnom rozsahu prevzal. K finančným darom podotkol, že živnostenský účet je kvázi osobným účtom (týka sa účtu otca žalovaného) a teda živnostník nevyúčtováva voči daňovému úradu výdavky z toho účtu, ale súčasťou daňového priznania sú len príjmy a výdavky, ktoré sú kryté faktúrami. Ďalej poukázal na to, že doklady predložené súdu sú vo veľkej miere spárované s výdavkovými dokladmi, takže je zrejmé, že tieto výdavky boli spojené s platením faktúr za práce na rodinnom dome, taktiež s poukazom na predmet činnosti živnostníka - otca žalovaného „kovovýroba“ je zrejmé, že faktúry za niektoré materiály museli byť vyfakturované za materiály použité na dom v mase BSM a nie na jeho podnikateľskú činnosť. Podotkol, že prestavba alebo práce na kancelárii otca žalovaného boli ukončené niekoľko rokov pred tým, ako došlo k skolaudovaniu rodinného domu patriaceho do masy BSM, tento sa staval iba dva roky.

17. Vo vyjadrení žalovaného zo dňa 28.9.2017 doručenom súdu dňa 2.10.2017 tento naďalej namietal závery znaleckého dokazovania a k argumentu žalobkyne, že neuznáva jeho vnos na stavbu rodinného domu z dôvodu, že do neho započítal a predložil aj účtovné doklady za prístavbu, ktorou jeho otec pristavoval k svojmu domu na inej parcele č. 551/37 kanceláriu, založil do spisu rozhodnutie OU v Pezinku č.Výst. 443-Sankc./98-Bu zo dňa 25.8.1997, ktorým uložil vlastníkovi stavby - jeho otcovi pokutu za užívanie neskolaudovanej stavby a taktiež dodatočné povolenie stavby vydané OU v Pezinku dňa 19.10.1998, z ktorých má jednoznačne vyplývať, že táto prístavba bola ukončená a užívaná už pred augustom 1997. V zmysle už v spise založených dokladov strany pritom začali stavať sporný dom až po dokončení tejto otcovej prístavby v roku 1997 s kolaudáciou v roku 2000, s čím korešpondujú aj priložené účtovné doklady. Do spisu taktiež založil čestné vyhlásenie rodičov žalovaného zo dňa 31.3.2014, ktorého obsahom je potvrdenie, že tomuto darovali na výstavbu sporného domu minimálne 49.800 eur.

18. Dňa 12.3.2018 znalkyňa súdu doručila doplnenie znaleckého posudku č. 47/2016 v ktorom dospela ku rovnakým záverom ako v pôvodnom znaleckom posudku, pričom navyše uviedla, že všeobecná hodnota rodinného domu je i/ 130.000 eur v prípade, že žalovaný bude vyplácať žalobkyňu; ii/ 130.000 eur zníženej o výšku jednorazovej odplaty za zriadenie vecného bremena práva prechodu cez pozemky parc. č. 551/17 a 551/63 v prípade, že žalobkyňa bude vyplácať žalovaného; iii/ v prípade, že právo prechodu zahŕňa každého vlastníka rodinného domu je vyplatenie dielu BSM zo sumy 130.000 eur

zniženej o výšku jednorazovej odplaty za zriadenie vecného bremena práva prechodu cez pozemok parc. č. 551/63 v prípade, že žalobkyňa bude vyplácať žalovaného. Žalovaný vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 22.5.2018 opäť spochybnil závery znaleckého dokazovania a požiadal súd o poskytnutie 30 - dňovej lehoty za účelom vyhotovenia alternatívneho znaleckého posudku na ocenenie rodinného domu. Žalovaný súdu dňa 6.8.2018 oznámil, že odstupuje od návrhu na vykonanie/doplnenie tohto dôkazu.

19. Na pojednávaní konanom dňa 17.10.2018 žalobkyňa zotrvala na doterajšej argumentácii pričom zhrnula, že navrhuje vyporiadanie BSM tak, aby bol rodinný dom prikázaný žalobcovi a žalobkyni aby bola vyplatená polovica jeho všeobecnej hodnoty s tým, že žalovanému by zostal na vyplatenie úver. Žalovaný uviedol, že sa už nemá k čomu vyjadriť.

20. Súd posúdil vec v intenciách nasledovných právnych predpisov:

Podľa § 143 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka.

Podľa § 144 OZ, veci v bezpodielovom spoluvlastníctve užívajú obaja manželia spoločne; spoločne uhradzujú aj náklady vynaložené na veci alebo spojené s ich užívaním a udržiavaním.

Podľa § 148 ods. 1 OZ, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

Podľa § 149 ods. 1 OZ, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20181001>>.

Podľa § 149 ods. 3 OZ, ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

Podľa § 150 OZ, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

21. Z ustanovenia § 150 OZ pre vykonanie vyporiadania BSM vyplýva základná zásada, že podiely oboch manželov sú rovnaké (princíp parity). Z tejto zásady však zákon pripúšťa výnimky, kedy umožňuje súdu podiely určiť aj iným pomerom napr. s prihliadnutím na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí a pod. Aj v tomto prípade však platí, že každú výnimku treba vykladať reštriktívne. Je pritom výlučne na úvahe súdu, či sa odkloní od zásady parity ak zistí výnimočnú okolnosť odôvodňujúcu uplatnenie princípu disparity. Zákon pritom súdu neukladá, aby z úradnej povinnosti modifikoval výšku podielov manželov podľa miery účasti na rozvrate manželstva.

22. Súd považuje za potrebné konštatovať, že v tomto konaní neboli zistené žiadne také okolnosti, ktoré by odôvodňovali odklon od zásady parity zakotvenej v § 150 OZ. Strany de facto uvedené ani nežiadali (argument, podľa ktorého žalobkyňa spôsobila zriadenie exekučného záložného práva na rodinnom dome žalovaný ďalej nerozvíjal a okrem toho toto už na liste vlastníctva nefiguruje), argumentácia žalovaného vo vzťahu k nedostatočným príjmom žalobkyne smerovala k preukázaniu darovania finančných prostriedkov zo strany rodičov žalovaného. V priebehu konania nepochybne vyplynulo, že rozvod strán bol nesmierne komplikovaný a vzťahy medzi stranami zostali dodnes napäté, uvedené však samé o sebe nevedie k záveru, že jeden z bývalých z manželov sa menším rozsahom zaslúžil o nadobudnutie či udržanie spoločných vecí a o obstaranie spoločnej domácnosti. Uvedené žiadna zo strán ani netvrdila, naopak, žalovaný v tomto konaní prezentoval nemajetnosť oboch strán

po uzavretí manželstva, obdobne žalobkyňa uvádzala, že sa o nadobudnutie majetku zaslúžili spoločne prostredníctvom úverov.

23. Súd zo súdneho spisu Okresného súdu Pezinok sp. zn. 4C/183/2009 zistil, že manželstvo strán bolo rozvedené rozsudkom zo dňa 12.10.2012 č.k. 4C/183/2009-365, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.11.2012. K uvedenému dátumu zaniklo v zmysle § 148 ods. 1 OZ i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov - strán konania. Žalobkyňa podala návrh na vyporiadanie BSM dňa 20.12.2013, t.j. v zákonnej lehote podľa § 149 ods. 4 OZ. V priebehu konania strany ustálili rozsah BSM tak, že do tohto patrí i/ rodinný dom v k.ú. Slovenský Grob, v obci Slovenský Grob, okres Pezinok, zapísaný na LV č. 2333, postavený na parc. č. 551/71, súp. č. 713; ii/ hnuiteľné veci v celkovej hodnote 1.215 eur (vstavaná elektrická rúra Gorenje v hodnote 80 eur, elektrická sklokeramická varná doska v hodnote 50 eur, vstavaná chladnička a mraznička Gorenje v hodnote 200 eur, mikrovlnná rúra v hodnote 5 eur, drevený stôl + šesť stoličiek v hodnote 250 eur, stolík pod TV v hodnote 50 eur, konferenčný stolík v obývačke v hodnote 30 eur, drevená manželská posteľ s matracmi v hodnote 300 eur, písací stôl v hodnote 50 eur, posteľ s matracom + výsuvný matrac v hodnote 200 eur) a iii/ pasíva predstavujúce ku dňu zániku manželstva nesplatené spoločné záväzky. Strany sa v priebehu konania taktiež ustálili, že z dôvodu, že žalovaný dodnes býva v rodinnom dome, ktorý je momentálne postavený na pozemku jeho sestry (na ktorú bol tento zo žalovaného prevedený podľa záznamov z katastra nehnuteľností darovacou zmluvou zo dňa 17.10.2018), žiadajú tento prikázať do výlučného vlastníctva žalovaného, takisto ako aj zariadenie v hodnote 1.215 eur, pričom žalovaný na seba prevezme aj spoločné pasíva vzniknuté za účelom výstavby tohto rodinného domu. Z náhrady, ktorej sa titulom takéhoto vyporiadania mala vyplatiť žalobkyňa, žalovaný žiadal odpočítať sumu 51.815,71 eur, ktorú mal dostať do daru od jeho rodičov. Túto sumu podrobne vyčíslil v jeho podaní zo dňa 21.10.2014 doručenom súdu dňa 24.10.2014, pričom na preukázanie svojich tvrdení predložil súdu 23 potvrdení o bankových výberoch spolu s faktúrami a dodacími listami.

24. Pokiaľ sa jedná o všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti - rodinného domu v bezpodielovom spoluvlastníctve strán, táto bola na návrh oboch strán určená prostredníctvom znaleckého dokazovania. Ustanovená znalkyňa v znaleckom posudku č. 47/2016 zo dňa 29.3.2017 stanovila všeobecnú hodnotu rodinného domu na sumu 130.000 eur pri predpoklade, že tento bude prikázaný žalovanému. Žalovaný spočiatku s touto sumou nesúhlasil, na základe čoho znalkyňa vypracovala odborné vyjadrenie č. 53/2017 zo dňa 16.6.2017 a doplnenie znaleckého posudku č. 47/2016, v oboch dokumentoch však zotrvala na svojich záveroch. Žalovaný najprv požiadal súd o lehotu na vypracovanie súkromného znaleckého posudku, neskôr však od vykonania tohto dokazovania upustil a závery znaleckého posudku ďalej nenamietal a teda ďalej nerozporoval všeobecnú hodnotu rodinného domu stanovenú znaleckým dokazovaním. Súd konštatuje, že už po preskúmaní prvého znaleckého posudku č. 47/2016 zo dňa 29.3.2017 tento nevykazoval žiadne znaky neúplnosti či nepresnosti (a to najmä vo vzťahu k priebehu dokazovania, kedy strany ustálili, že rodinný dom pripadne žalovanému), napriek tomu však v záujme zachovania rovnosti strán na návrh žalovaného pripustil doplnenie dokazovania vyhotovením odborného vyjadrenia a doplnenia znaleckého posudku. Ani jeden z týchto znaleckých úkonov však nespochybnil správnosť a úplnosť znaleckého posudku č. 47/2016 zo dňa 29.3.2017, čo napokon dokazuje aj upustenie od procesnej obrany žalovaného, ktorý nakoniec akceptoval závery znaleckého posudku a nepredložil súdu súkromný znalecký posudok. Z uvedeného dôvodu súd vychádzal zo záverov znaleckého posudku a považoval ich za nerozporované a teda ustálil, že všeobecná hodnota rodinného domu ktorý sa prikazuje žalovanému je 130.000 eur. Žalobkyňa teda v zmysle zásad stanovených v § 150 OZ prináleží nárok voči žalovanému na vyplatenie vyrovnacieho podielu v sume 65.000 eur. Súd považuje za potrebné ozrejmiť, že rodinný dom mal byť podľa predchádzajúcich údajov v katastri postavený i na parcele č. 551/63, pričom celý pozemok na ktorom bol postavený patril žalobcovi, v súčasnosti je dom podľa údajov v katastri postavený len na parcele č. 551/71 vo vlastníctve sestry žalovaného, ktorá pozemok dostala od neho do daru.

25. Ako už bolo uvedené v predchádzajúcom výklade, strany sa v priebehu konania (na pojednávaní konanom dňa 22.6.2016) zhodli na rozsahu a hodnote hnuiteľných vecí tvoriacich masu BSM pričom dospeli k rozhodnutiu, že tieto majú byť prikázané žalovanému. Jedná sa pritom o nasledovné hnuiteľné veci v celkovej hodnote 1.215 eur: vstavaná elektrická rúra Gorenje v hodnote 80 eur, elektrická sklokeramická varná doska v hodnote 50 eur, vstavaná chladnička a mraznička Gorenje v hodnote 200 eur, mikrovlnná rúra v hodnote 5 eur, drevený stôl + šesť stoličiek v hodnote 250 eur, stolík pod TV v hodnote 50 eur, konferenčný stolík v obývačke v hodnote 30 eur, drevená manželská posteľ s matracmi

v hodnote 300 eur, písací stôl v hodnote 50 eur, posteľ s matracom + výsuvný matrac v hodnote 200 eur. V zmysle zásad stanovených v § 150 OZ má žalobkyňa z titulu vyporiadania hnuťelných vecí nárok voči žalovanému na výplatu polovice ustálenej hodnoty hnuťelných vecí, t.j. sumy 607,50 eur.

26. Dokazovanie rozsahu finančných prostriedkov patriacich do masy BSM zo strany žalobkyne i žalovaného bolo v priebehu konania podľa názoru súdu nedostatočné, keď títo súdu od roku 2013 nedoručili žiadne stanovisko o pôvode a hodnote (konkrétnej, presnej sume) všetkých aktív a pasív k dátumu zániku manželstva. Súd preto vychádzal z predložených dokumentov a tieto vyhodnotil vo vzťahu k ostatným dôkazom. Žalobkyňa do masy BSM pasív zahrnula len zostatok nesplateného úveru poskytnutého Štátnym fondom rozvoja bývania na základe zmluvy o poskytnutí podpory č. 107/342/1998 zo dňa 1.10.1998, ktorý podľa zhodných vyjadrení strán spláca už len žalovaný. Žalobkyňa súdu v tejto súvislosti predložila oznámenie Štátneho fondu rozvoja bývania zo dňa 6.12.2013, v ktorom tento oznámil stav úveru k 30.11.2013 - zostatok nesplatenej istiny k 30.11.2013 v sume 7.227,39 eur, zostatok nesplatených úrokov z úveru v sume 1.752,84 eur, to všetko pri mesačnej splátke úveru 49,99 eur. Celkový zostatok nesplateného úveru teda ku dňu 30.11.2013 predstavoval sumu 8.980,23 eur pričom pri výške mesačnej splátky úveru (49,99 eur) možno matematickým výpočtom $8.980,23 + (49,99 \times 12)$ dospieť k záveru, že výška úveru ku dňu zániku manželstva (30.11.2012) predstavovala sumu 9.580,11 eur. Ak teda, ako zhodne žiadali strany, tento má pripadnúť žalovanému ktorý ho od zániku manželstva i sám spláca (pričom do zániku manželstva bol úver v zmysle príslušných právnych predpisov uhrádzaný z prostriedkov BSM), žalobkyňa, keďže predmetom vyporiadania je i rodinný dom ktorý bol uhradený i z tohto úveru, je povinná vyplatiť žalovanému polovicu úveru vo výške aktuálnej ku dňu zániku manželstva, t.j. sumu 4.790,06 eur. Pokiaľ sa jedná o pasívum vzniknuté zo Zmluvy o medziúvere a stavebnom úvere č. 0240649 802 a 0240649 0 01 zo dňa 22.3.1999, tento úver podľa oznámenia Prvej stavebnej sporiteľne, a.s zo dňa 13.1.2016 predloženej zo strany žalovaného zanikol splatením dňa 31.3.2007. Podľa tohto oznámenia sporiteľne ku dňu 30.11.2012 existovalo aj konto stavebného sporenia žalovaného č. 0240649 5 03 zo dňa 29.9.2008 s cieľovou sumou 4.980 eur, pričom zostatok na konte stavebného sporenia ku dňu 30.11.2012 bol kredit vo výške 1.336,97 eur, toto konto malo zaniknúť dňa 8.12.2014. Pretože toto konto vzniklo žalovanému za trvania manželstva pričom pri zániku manželstva nasparená suma predstavovala kredit vo výške 1.336,97 eur a táto sa evidentne nepoužila na výstavbu rodinného domu (ktorý bol podľa žalovaného skolaudovaný v roku 2000), žalobkyňa má nárok na vyplatenie polovice tejto sumy, t.j. sumy 668,49 eur.

27. Súd teda na základe vykonaného dokazovania v súlade s dohodou strán rozhodol, že všetky aktíva i pasíva prikáže žalovanému, pričom žalobkyne prislúcha náhrada z titulu vyporiadania BSM v zmysle zásad § 150 OZ, t.j. v peňažnom vyjadrení jej prislúcha nielen polovica aktív, ale i pasív. Z titulu náhrady za vyporiadanie rodinného domu jej prináleží suma 65.000 eur, z titulu náhrady za vyporiadanie hnuťelných vecí jej prináleží suma 607,50 eur a z titulu vyporiadania nasparenej sumy z konta stavebného sporenia č. 0240649 5 03 zo dňa 29.9.2008 jej prináleží suma 668,49 eur. Z dôvodu prikázania všetkých aktív v prospech žalovaného je jej teda žalovaný povinný vyplatiť sumu 66.275,99 eur. Pretože však žalovanému súd prikázal i pasíva v celkovej hodnote 9.580,11 eur, z tejto sumy je nutné odpočítať sumu 4.790,06 eur, t.j. polovicu nesplateného zostatku úveru ku dňu zániku manželstva poskytnutého Štátnym fondom rozvoja bývania na základe zmluvy o poskytnutí podpory č. 107/342/1998 zo dňa 1.10.1998. Žalovaný je teda povinný vyplatiť žalobkyne náhradu z titulu vyporiadania BSM sumu v celkovej výške 61.485,93 eur.

28. Pokiaľ sa jedná o nárok žalovaného o náhradu jeho vlastných finančných prostriedkov v sume 51.815,71 eur ktoré mal vynaložiť na výstavbu spoločného rodinného domu, súd konštatuje, že tento sa nepodarilo hodnoverným spôsobom preukázať. Súd dokonca dospel k záveru, že tvrdenia žalovaného, že táto suma bola finančným darom od jeho rodičov/otca žalovanému sú účelové a z tohto dôvodu súd vyhodnotil procesný útok žalovaného v tejto časti ako perfídny. Žalovaný na preukázanie svojho tvrdenia totiž okrem potvrdení o výberoch z bankového účtu otca a faktúr na jeho meno (resp. i na meno žalobkyne) nič iné nepredložil a tak hodnoverne nepreukázal, že by tieto výbery a následne platby skutočne súviseli - tabuľka žalovaného založená v súdnom spise na č.l. 176 nič nedokladá, „zjavné spárovanie“ nie je vo svetle ostatných dôkazov vôbec zjavné a pravdepodobne je len vecou náhody (súd okrem toho podotýka, že z tabuľky ani nemožno vyvodit' spárovanie, žalovaný tento dôkaz ani poriadne nevysvetlil, sumy ani dátumy sa presne nezhodujú). Dosiahnutie takéhoto stavu pritom nie je zložitým procesom, keď otec žalovaného ktorý mal tieto finančné prostriedky v rokoch 1997-1999 (čas výstavby rodinného domu) darovať, aktívne podnikal pričom všetky dotknuté výbery boli realizované

z jeho podnikateľského účtu. Predmetnom činnosti otca žalovaného, ktorý podnikal pod obchodným menom Vladimír Dunda ZDRAVZAR od 30.9.1992 do 2.6.2014, bolo zámočnictvo, veľkoobchodná a maloobchodná činnosť, sprostredkovanie obchodu, výroba kovového nábytku pre zdravotníctvo, cestná nákladná doprava, nákladná cestná doprava. Je zrejmé, že najmä pokiaľ sa jedná o maloobchodnú a veľkoobchodnú činnosť, tento predmet živnosti ponúka širokú škálu podnikania a preto sa súd nestotožnil s argumentáciou žalovaného, podľa ktorej sa firma otca zameriavala na výrobu kovového nábytku pre zdravotníctvo a teda je nemožné, aby boli vyberané prostriedky použité na podnikateľský účel.

29. Súd dospel k záveru, že listinné dôkazy predložené žalovaným na preukázanie existencie daru nemajú požadovanú dôkaznú silu a podľa názoru súdu by bolo arbitrárnym rozhodnutím, ak by súd argumentácii žalovaného v tomto smere prisvedčil. Predložené dôkazy totiž samé o sebe nič nedokazujú ak zároveň absentuje iný hodnoverný dôkaz preukazujúci, že tieto výbery neboli použité na podnikateľskú činnosť otca žalovaného. Ako súd zistil z výsluchu sestry žalovaného, táto robila rodinnej firme účtovníctvo a je teda ťažko uveriteľné, že nebolo v možnostiach žalovaného (ktorý je aj zamestnancom rodinnej firmy) preukázať spôsob naloženia s týmito finančnými prostriedkami. Z dokazovania nevyplývalo, či rodinná firma viedla jednoduché či podvojnú účtovníctvo, v každom prípade však v prípade oboch foriem je možné hodnoverne preukázať, že výbery z podnikateľského účtu boli skutočne v hotovosti odovzdávané do daru žalovanému. V prípade jednoduchého účtovníctva tieto mali byť v peňažnom denníku evidované ako "osobná spotreba", v prípade účtovníctva podvojného mal žalovaný minimálne preukázať že tieto boli vrátené na podnikateľský účet/do kasy. V každom prípade, ak tieto výbery z účtu skutočne neboli použité na podnikateľskú činnosť, nemali by figurovať ani v účtovníctve rodinnej firmy ako výdavky - čo žalovaný taktiež žiadnym spôsobom nepreukázal. Tým, že žalovaný aj napriek dĺžke konania a možnostiam ktoré mu poskytuje samotná zákonná povinnosť firmy jeho otca viesť účtovníctvo (pričom toto mala viesť jeho sestra) žiadne ďalšie dôkazy nepredložil, súd len utvrdil v závere, že jeho procesná obrana je len účelová v snahe vyhnúť sa vyplateniu podielu na ktorý ma žalobkyňa nárok. Okrem toho, žalovaný počas celého konania nenavrhol ani znalecké dokazovanie znalcom z odboru účtovníctva, ktoré by mohlo hodnoverne preukázať spôsob naloženia s deklarovanými prostriedkami minimálne v tom rozsahu, že tieto neboli použité na podnikateľskú činnosť. V tom prípade by i listinné dôkazy predložené zo strany žalovaného boli v tomto konaní relevantné a súd by takisto iným spôsobom vyhodnotil aj výpovede/čestné vyhlásenia jeho najbližších príbuzných. V prípade absencie akýchkoľvek iných hodnoverných dôkazov totiž nemožno uveriť výpovediam svedkov o poskytnutí finančného daru žalovanému, ak sú títo zároveň jeho najbližšími príbuznými, ktorí sa spoločne podieľajú na chode rodinnej firmy (z ktorej mali putovať finančné prostriedky do daru žalovanému) a preukázateľne sa dostali do sporu so žalobkyňou (minimálne matka žalovaného, tak ako vyplýva z rozvodového spisu kde predmetom dokazovania boli i ich vzájomné sms-ky). Dôveryhodnosti výpovedí týchto svedkov nesvedčí ani skutočnosť, že z týchto vyplynulo, že byť ktorý kúpili v Pezinku pre žalobkyňu na túto nemal byť prepísaný - uvedené tvrdili aj napriek tomu (toto tvrdenie prezentoval aj otec žalovaného - zápisnica o podaní vysvetlenia v konaní vedenom pred OO PZ v Pezinku č. ORP-P-828/H-PK-09 zo dňa 21.12.2009), že žalovaný v rozvodovom konaní vedenom pred Okresným súdom Pezinok pod sp.zn. 4C/183/2009 vo svojom podaní doručenom súdu dňa 21.1.2010 uviedol (v rozvodovom spise č.l. 10), že žalobkyňa sa od neho odsťahovala do bytu, ktorý jej zabezpečil s tým, že po rozvode bude prepísaný na jej meno. Ak by totiž žalovaný v čase rozvodového konania (2010-2011) vedel o dare v takej vysokej hodnote z obdobia 1997-1999, ktorý je de facto schopný pohltiť vyrovnací podiel žalobkyne, bolo by nepravdepodobné, že by jej v čase rozvodu plánoval za účelom vyrovnania darovať byť.

30. Súd z dôvodu zachovania rovnosti strán neprikladal vyššiu dôkaznú silu ani výsluchom a čestným vyhláseniam predloženým zo strany žalobkyne (nakoľko taktiež čestné vyhlásenie doručila matka žalovanej ako blízky príbuzný a bývala švagriná, ktorá sa rozviedla s bratom žalovaného), tieto však neprinesli žiadne nové skutočnosti relevantné pre vyhodnotenie, či došlo alebo nedošlo k darovaniu. Argumenty žalovaného o tom, že v čase výstavby on a hlavne nie žalovaná nemali finančné prostriedky na výstavbu rodinného domu by boli len nepriamym dôkazom, že peniaze na výstavbu rodinného domu museli získať iným spôsobom, v žiadnom prípade však priamo nedokazujú existenciu daru v takej vysokej hodnote ako deklaroval žalovaný. Takú istú dôkaznú silu má i tvrdenie žalovaného, že v rozhodnom čase (1997-1999) jeho rodičia nevykonávali žiadne stavebné úpravy (čo spochybnila bývalá švagriná žalobkyne), čo preukazoval aj rozhodnutiami stavebného úradu. Žalovaný taktiež žiadnym spôsobom nenamietal ani nespochybnil tvrdenia matky žalovanej, že si v rozhodnom čase zarábala nielen fuškami v Rakúsku, ale aj v rodinnej firme, takisto nenamietal jej ďalšie tvrdenia o financovaní rodinného domu. Nepochybne i žalobkyňa mala v rozhodnom čase príjem, čo preukazujú nielen pracovné zmluvy založené v súdnom spise, ale i lustrácia v Sociálnej poisťovni či žalobkyňou uzatvorená zmluva o

stavebnom sporení s cieľovou sumou 1.395 eur zo dňa 9.11.1996 s aktuálnym stavom účtu ku dňu 4.2.1998 1.351,88 eur (v súdnom spise č.l. 281), pričom túto čerpala dňa 23.4.1998 (tiež v čase výstavby). Ani tieto dôkazy však nie sú dostatočne relevantné vo vzťahu k preukázaniu existencie daru, nemôžu slúžiť ako priamy dôkaz, vytvárajú len pôdu pre dohad že existencia tohto daru nie je vylúčená, čo však na preukázanie tvrdení žalovaného nestačí. Predmetom dokazovania totiž v tej časti konania nie je, ktorý z manželov mohol mať v rozhodnom čase viac finančných prostriedkov, ale to, či skutočne došlo k darovaniu veľkého finančného obnosu jednému z manželov.

31. Pretože strany v priebehu konania ustálili rozsah BSM ako aj cenu hnutelných a nehnuteľných vecí pričom hodnota pasív vyplývala z predložených dôkazov, súd tieto zahrnul do BSM a tieto rozdelil v súlade s princípom parity pretože nezistil žiadne okolnosti odôvodňujúce odklon od tejto zásady. Z dôvodu, že všetky hnutelné i nehnuteľné veci v celkovej hodnote 131.215 eur (rodinný dom + jeho zariadenie) i s pasívami v hodnote 9.580,11 eur boli prikázané žalovanému, žalobkyni vznikol oproti nemu nárok na vyplatenie vyrovnacieho podielu v sume 60.817,45 eur (polovica rozdielu medzi aktívami a pasívami). Pretože však žalovaný v momente zániku manželstva (30.11.2012) disponoval i nasporenou sumou 1.336,97 eur, ktoré zjavne nepoužil na majetok BSM (uvedené ani netvrdil), súd k výslednému vyrovnaciemu podielu pripočítal i polovicu týchto aktív a tak má žalobkyňa celkovo nárok na vyplatenie sumy 61.485,93 eur. Od tejto sumy súd nemohol odpočítať sumu 51.815,70 eur tak ako žiadal žalovaný z dôvodu, že tieto prostriedky vynaložené na majetok BSM do tohto nepatrili, pretože sa mu v konaní nepodarilo preukázať, že túto sumu skutočne dostal v priebehu trvania manželstva do daru. Celkové vyznenie jeho procesného útoku v tomto smere s ohľadom na všetky okolnosti súd vyhodnotil ako perfídne s následkom straty časti sporu, čo sa odrazilo i pri rozhodovaní súdu o náhrade trov konania.

32. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení tak, že nárok na ich náhradu má žalobkyňa v pomere 28 % ako strana čiastočne úspešná v konaní. Strany sa ustálili na rozsahu BSM ako aj na hodnote hnutelných a nehnuteľných vecí, pasíva súd taktiež rozdelil na princípe parity, pričom tento rozhodol o BSM v celkovej hodnote 142.132,08 eur (aktíva i s pripočítanými pasívami, predmet konania nemožno zamieňať s čistou hodnotou BSM). Žalovaný však nebol úspešný v časti započítania sumy 51.815,70 eur z vyrovnacieho podielu žalobkyne, ktorý je jej povinný z titulu vyporiadania BSM zaplatiť, čo zodpovedá 36 % číselného vyjadrenia predmetu konania. Žalovaný mal teda v konaní neúspech 36 % a úspech, ktorý je úspechom žalovaného, je 64 %, a teda skutočným pomerom ktorý prislúcha žalobkyni na náhradu trov je 28 % . O trovách štátu súd rozhodol tak, že štátu náhradu trov nepriznal, pretože tomuto žiadne nevznikli - znalecké dokazovanie vykonané v konaní bolo v plnom rozsahu hraené z preddavkov poskytnutých stranami, pričom preplatok im bol vrátený. O povinnosti strán zaplatiť súdny poplatok rozhodne súd osobitným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Pezinok do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.